

یادگیری عمیق

تمرین چهارم

استاد درس: دکتر محمدی

مهسا موفق بهروزی

بهار ۱۴۰۲

سوال یک)

الف) در این مقاله، کپسول‌ها نوعی عنصر معرفی شده‌اند که برای نشان دادن ویژگی‌های یک موجودیت استفاده می‌شوند. کپسول‌ها را می‌توان به‌عنوان جایگزینی برای نورون‌های سنتی در نظر گرفت، به طوری که به‌جای اینکه خروجی صرفاً یک مقدار $scalar$ باشد، یک بردار خواهد بود که جنبه‌های مختلف یک موجودیت یا ویژگی، مانند حالت، تغییر شکل و بافت و ... را نشان می‌دهد. طول این بردار برای نشان دادن احتمال وجود موجودیت استفاده می‌شود و جهت آن نشان دهنده پارامترهای آن است.

کپسول‌ها از مکانیسم‌های مسیریابی پویا برای ارسال خروجی‌های خود به کپسول والد مناسب در لایه‌ی بالا استفاده می‌کنند. کپسول‌های سطح پایین خروجی خود را به کپسول‌های سطح بالاتری ارسال می‌کنند که بردارهای آن‌ها $scalar$ product بالایی با استفاده از پیش‌بینی دریافتی از کپسول‌های لایه‌ی پایین تولید می‌کنند.

ب) در شبکه‌های CNN، هر نورون بر اساس تشخیص یک الگوی خاص، فعال می‌شود و به $property$ های یک $feature$ مانند اندازه، سرعت، رنگ و ... توجه نمی‌کند و بر اساس روابط بین $feature$ ها آموزش داده نمی‌شوند. این مساله $robustness$ مدل را کاهش می‌دهد. مانند مثال ارائه شده در لینک، که یک $rotation$ در عکس پاندا باعث شده است مدل پیش‌بینی نادرست داشته باشد. در صورتی که اگر بر اساس روابط بین فیچرها مانند تعیین رابطه بین بینی و چشم آموزش دیده بود، ممکن بود این مساله پیش نیاید و نیاز به دیتای فراوان برای $robust$ کردن مدل نداشته باشیم. تعیین رابطه بین بینی و چشم نیازمند داشتن مکان دقیق این ویژگی‌ها در تصویر ورودی است. لایه‌ی $maxpooling$ در cnn ها باعث می‌شود این اطلاعات مکانی از بین برود. شبکه‌های کپسولی برای حل این مشکل مطرح شده‌اند.

ج)

بازنمایی: در CNN ها، هر لایه از مجموعه‌ای از $feature$ map تشکیل شده است که ویژگی‌های مختلف تصویر ورودی را $encode$ می‌کند. در مقابل، CapsNets از کپسول‌ها استفاده می‌کند، که گروه‌هایی از نورون‌ها هستند که بخش‌های مختلف شی ورودی و وضعیت آن (جهت، اندازه، موقعیت ...) را نشان می‌دهند.

ساختار سلسله مراتبی: CapsNet ها به صورت سلسله مراتبی سازماندهی می‌شوند که کپسول‌های سطح بالاتر نشان دهنده ویژگی‌های پیچیده‌تری هستند که از کپسول‌های سطح پایین‌تر تشکیل شده‌اند. این به CapsNets اجازه می‌دهد تا ویژگی‌هایی را بیاموزد که نسبت به تغییر حالت و تغییر شکل شی ورودی، $robust$ تر باشد.

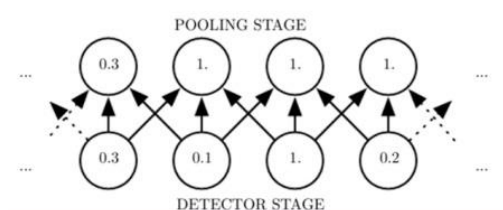
مسیریابی پویا: CapsNets از مسیریابی پویا بین کپسول‌ها برای محاسبه خروجی هر کپسول استفاده می‌کند.

تابع هزینه: CapsNets از یک تابع ضرر متفاوت (Margin Loss) در مقایسه با CNN ها استفاده می‌کند.

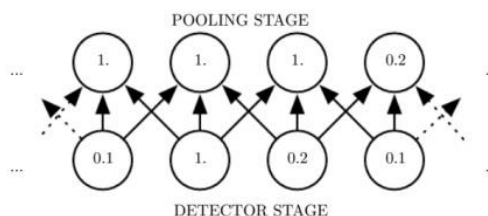
سوال دو

الف) یکی از راه‌های جلوگیری از **overfitting**، ساده کردن مدل یا به عبارتی کاهش پارامترهای مدل است. این کار با استفاده از **stride** (پرش) در لایه‌های کانولوشنی امکان‌پذیر است. پرش باعث می‌شود تا اطلاعاتی را دور بریزیم. یک راه برای جلوگیری از دور ریختن کامل اطلاعات استفاده از لایه‌های **pooling** می‌باشد. تابع ادغام، خروجی شبکه را در یک موقعیت مشخص گرفته و آن را با یک مشخصه آماری از همسایگی‌اش جایگزین می‌کند. به عنوان مثال لایه ادغام میانگین، مقدار میانگین در یک محدوده مشخص و ادغام حداکثر مقدار بیشینه در یک محدوده مشخص را محاسبه می‌کند. با این کار، استفاده از پرش اطلاعات کمتری را حذف می‌کند.

همچنین استفاده از لایه ادغام، کمک می‌کند که بازنمایی نسبت به جابجایی‌های کوچک حساسیت کمتری داشته باشد. مانند شکل زیر از اسلایدها:

ب) استفاده از لایه ادغام حداکثر بعد از یک شیفت در ورودی

الف) استفاده از لایه ادغام حداکثر

شکل ب نشان می‌دهد که حتی بعد از یک شیفت در ورودی، خروجی لایه‌ی ادغام دچار تغییرات زیادی نشده است و ۳ مقدار ۱ که قبل از شیفت نیز در خروجی ادغام مشاهده می‌شد، پس از شیفت نیز مشاهده می‌شود.

یکی دیگر از مواردی که استفاده از **padding** ضروری‌ست، برای زمانی‌ست که قصد داریم خروجی‌ها را با هم **concatenate** کنیم. مشابه کاری که در **googlNet** انجام می‌شود. در اینصورت لازم است تا ابعاد همه خروجی‌هایی که با اعمال کرنل‌هایی با سایز مختلف به دست آمده، یکسان باشد و نیاز به **padding** داریم.

لایه ادغام حداکثر، در هر **window**، بیشترین مقدار را نگه می‌دارد. به عبارتی مهم‌ترین ویژگی را حفظ می‌کند. اما لایه ادغام میانگین، در هر **window**، میانگین گرفته یا به عبارتی ساختار کلی ورودی را حفظ می‌کند. بنابراین می‌توان گفت که از ادغام حداکثر برای شناسایی ویژگی‌ها یا الگوهای خاص (مثلاً شناسایی لبه) استفاده می‌شود و از ادغام میانگین برای کارهایی که نیاز به درک کلی‌تری از میانگین دارند.

(ب)

pooling (size=(2,2), stride=2)

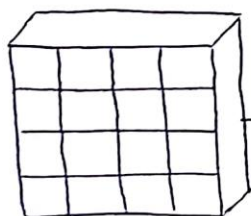
maxpooling

avg pooling

1	9	6	4
5	4	7	8
5	1	2	9
6	7	6	0

9	8
7	9

4.75	6.25
4.75	4.25

9	1	7	4
5	6	3	0
1	2	5	4
0	8	9	0

9	7
8	9

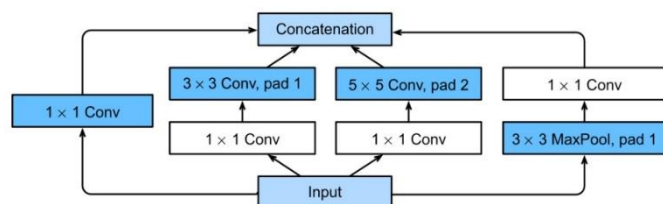
5.25	3.5
2.75	4.5

7	6	9	1
5	2	0	4
5	8	3	9
0	2	2	1

7	9
8	9

5	3.5
3.75	3.75

ج) در شبکه googleNet برای کاهش بعد از فیلترهای 1×1 استفاده شده است. مانند شکل زیر از اسلایدها، که قبل از اعمال فیلتر 5×5 ، فیلتر 1×1 استفاده کرده و تعداد ویژگی‌ها را کاهش می‌دهیم و سپس 5×5 را اعمال می‌کنیم. این کار باعث می‌شود تعداد پارامترهای این لایه کاهش پیدا کند.

همچنین از Global Avg Pooling برای کاهش پارامترها استفاده می‌کند. به طوریکه بعد از ۵ مرحله pooling، یک pooling سراسری با همان ابعاد feature map اعمال می‌کند. به طور مثال اگر تصویر $۲۲۴ * ۲۲۴$ پس از ۵ لایه pooling به ابعاد $۷ * ۷$ رسیده است، در Global Avg Pooling، یک pooling $۷ * ۷$ اعمال شده و یک ویژگی استخراج می‌شود و ۴۹ برابر ابعاد را کاهش می‌دهد.

معماری NiN به عنوان جایگزینی برای شبکه‌های عصبی کانولوشنی سنتی مانند AlexNet، LeNet و VGG پیشنهاد شد که به شدت بر لایه‌های fully connected متکی هستند. و این مساله باعث افزایش بسیار زیاد تعداد پارامترها می‌شود. NiN از فیلترهای $۱ * ۱$ برای اضافه کردن غیرخطی بودن محلی و همچنین از ایده‌ی GAP که در googleNet توضیح داده شد استفاده می‌کند که باعث می‌شود تعداد پارامترها به شدت کاهش پیدا کند.

بلوک‌های NiN از تعدادی کانولوشن اولیه و سپس کانولوشن‌های ۱×۱ و یک لایه max pooling تشکیل شده‌اند. همچنین NiN به طور کلی از لایه‌های FC اجتناب می‌کند و در عوض، از یک بلوک NiN با تعدادی کانال خروجی برابر با تعداد کلاس‌های label و به دنبال آن یک GAP استفاده می‌کند. این مساله باعث کاهش بسیار زیاد تعداد پارامترها می‌شود.

در مورد تعداد پارامترهای شبکه‌های مختلف می‌توان گفت شبکه‌ی VGG 19 در حدود ۱۳۸ میلیون پارامتر، AlexNet با ۸ لایه (۵ لایه کانولوشنی و ۳ لایه کاملاً متصل) حدوداً ۶۱ میلیون پارامتر و GoogleNet با ۲۲ لایه، ۷ میلیون پارامتر و NiN با ۸ لایه کانولوشنی و ۱ لایه GAP، فقط در حدود یک میلیون پارامتر دارد.

Conv Layer output size:

$$W_2 = \frac{W_1 - \text{FilterSize} + 2 * \text{Padding}}{\text{Stride}} + 1$$

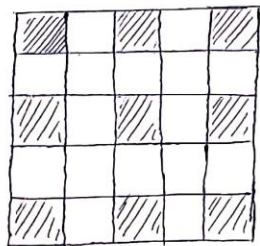
$$H_2 = \frac{H_1 - \text{FilterSize} + 2 * \text{Padding}}{\text{Stride}} + 1$$

$$D_2 = \text{number of filters}$$

$$\rightarrow \text{output} = W_2 \times H_2 \times D_2$$

Conv Layer with dilation:

برای مثال، با یک فیلتر 3×3 با $\text{dilation} = 2$ ، یعنی هر یک نیمی 5×5 نگاه کرد. بخشی که سبک دارا دراز میماند.

برای محاسبه خروجی می توان kernel-size را برابر با

$$\text{dilation} \times (\text{kernel-size} - 1) + 1$$

در نظر گرفت.

برای لایه 2، خروجی مطابق با لایه کانولوشنی با فیلترهای 9×9 در نظر گرفت.
برای لایه 5، خروجی مطابق با لایه کانولوشنی با فیلترهای 17×17 در نظر گرفت.
برای لایه 8، مطابق لایه 2 است.

Max pooling Layer size:

$$\text{Conv} \rightarrow R_n \quad W, H$$

$$D_2 = D_1$$

Layer1: Conv (64, (3,3), stride=1, padding='same')

مرصفتا stride=1 با ۲ میزبان کانفی padding میزنه تا سایز ورودی برابر بورد.

output: 256 x 256 x 64

num_params: 64 x (3 x 3 x 3 + 1)

Layer2: Dilated - Conv (32, (5,5), stride=2, dilation rate=2, padding='valid')

padding میزنه ← 9x9

$$H, W = \left\lfloor \frac{256 - 9 + 2 \times 0}{2} + 1 \right\rfloor = 124$$

output: 124 x 124 x 32

num_params: 32 x (5 x 5 x 64 + 1)

Layer3: Max - pool (size=(2,2), stride=2)

$$H, W = \frac{124 - 0 + 2 \times 0}{2} + 1 = 63$$

output: 63 x 63 x 32, num_params=0

Layer4: Conv (128, (3,3), stride=1, padding='same')

output: 63 x 63 x 128

num_params: 128 x (3 x 3 x 32 + 1)

Layer5: Dilated - Conv (64, (5,5), stride=2, dilation rate=4, padding='valid')

$$H, W = \left\lfloor \frac{63 - 17 + 2 \times 0}{2} + 1 \right\rfloor = 24$$

output: 24 x 24 x 64

num_params: 64 x (5 x 5 x 128 + 1)

Layer 6: Max-pool (size=(2,2), stride=2)

$$H, W = \frac{24}{2} + 1 = 13$$

$$\text{output} = 13 \times 13 \times 64$$

$$\text{num_params} = 0$$

Layer 7: Conv (256, (3,3), stride=1, padding='same')

$$\text{output} : 13 \times 13 \times 256$$

$$\text{num_params} = 256 \times (3 \times 3 \times 64 + 1)$$

Layer 8: Dilated-Conv (128, (5,5), stride=2, dilation rate=2, padding='valid')

$$H, W = \frac{13 - 9 + 2 \times 8}{2} + 1 = 3$$

$$\text{output} : 3 \times 3 \times 128$$

$$\text{num_params} = 128 \times (5 \times 5 \times 256 + 1)$$

Layer 9: Max-Pool (size=(2,2), stride=2)

$$H, W = \left\lfloor \frac{3}{2} + 1 \right\rfloor = 2$$

$$\text{output} : 2 \times 2 \times 128$$

$$\text{num_params} = 0$$

سوال چهار)

$$X * F = 0$$

$$y = \text{GAP}(0)$$

$$L = L(y, \hat{y}), \quad \frac{\partial L}{\partial y} = 1$$

$$\frac{\partial L}{\partial O_{ij}} = \frac{\partial L}{\partial y} \times \frac{\partial y}{\partial O_{ij}} \quad | \quad \frac{\partial y}{\partial O_{ij}} = \frac{1}{4}$$

$$\Rightarrow \frac{\partial L}{\partial O_{ij}} = 1 \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4}$$

$$\frac{\partial L}{\partial F} = X * \frac{\partial L}{\partial O}$$

$$\frac{\partial L}{\partial X} = \underset{\substack{\uparrow \\ \text{zero-padded}}}{180^\circ \text{ rotated Filter } F} * \frac{\partial L}{\partial O}$$

$$\Rightarrow \frac{\partial L}{\partial F} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -2 \\ -1 & 5 & 3 \\ 3 & 0 & 1 \end{bmatrix} * \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{7}{4} & 2 \\ \frac{7}{4} & \frac{9}{4} \end{bmatrix}$$

$$\frac{\partial L}{\partial X} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -2 & 0 \\ 0 & 3 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} * \begin{bmatrix} \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \\ \frac{1}{4} & \frac{1}{4} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & -\frac{1}{2} & -\frac{1}{2} \\ \frac{3}{4} & 0 & -\frac{3}{4} \\ \frac{3}{4} & \frac{1}{2} & -\frac{1}{4} \end{bmatrix}$$

سوال پنج)

بخش ابتدایی نوت‌بوک، در بخش داتلود دیتاست، نیاز به تغییرات داشت:

```
from torchvision.transforms import ToTensor

train_set = datasets.MNIST(root='./data', train=True, download=True, transform = ToTensor())
test_set = datasets.MNIST(root='./data', train=False, download=True, transform = ToTensor())
```

بخش `train_loader` و `test_loader` به شکل زیر با `batch_size = 128` و `True` شدن قابلیت `shuffle` برای `train_loader` نوشته شده است:

```
train_loader = torch.utils.data.DataLoader(train_set,
                                           batch_size=128,
                                           shuffle=True
                                           ) # Your code goes here.

test_loader = torch.utils.data.DataLoader(test_set,
                                           batch_size=128
                                           ) # Your code goes here.
```

باتوجه به نوت‌بوک، معماری شبکه با استفاده از دو لایه کانولوشنی طراحی شده است که دقیقاً مشابه شبکه‌ی `LeNet 5` می‌باشد. باتوجه به اینکه تصاویر دیتاست `grayscale` می‌باشند، تعداد `input channel` های لایه اول ۱ قرار داده شده و ۶ فیلتر با ابعاد $5 * 5$ بر روی آن‌ها اعمال خواهد شد. همچنین در لایه اول `padding = 2` قرار داده شده است که سایز تصاویر را به $32 * 32$ تغییر می‌دهد. (ورودی شبکه `LeNet` یک تصویر $28 * 28$ مانند تصاویر `MNIST` می‌باشد که در همان لایه اول `zero padding` انجام داده و ابعاد ورودی را به $32 * 32$ تغییر می‌دهد).

سپس تابع فعال‌سازی `ReLU` اعمال شده و یک لایه‌ی `pooling` از جنس میانگین گرفتن (`avgpooling`) قرار داده شده که با `stride = 2`، یکی درمیان، از هر دو پیکسل میانگین می‌گیرد. این `downsampling` خروجی را به $14 * 14$ تغییر می‌دهد. لایه‌ی کانولوشنی بعدی با `input channel` ۶، که معادل با تعداد فیلترها/خروجی‌های لایه‌ی قبل است و ۱۶ فیلتر با ابعاد $5 * 5$ طراحی شده است. تابع فعال‌سازی و `pooling` مشابه قبلی‌ست.

مشابه `LeNet 5`، ۳ لایه‌ی `fully connected` در انتهای شبکه تعبیه شده. ابتدا خروجی لایه‌ی کانولوشنی دوم را `flat` کرده و به لایه‌ی `FC` اول با ۱۲۰ خروجی می‌دهیم. لایه‌ی `FC` دوم ۸۴ خروجی و لایه‌ی `FC` سوم ۱۰ خروجی (معادل با تعداد کلاس‌های `MNIST`) خواهد داشت.

```

from torchsummary import summary

net = nn.Sequential(

    nn.Conv2d(1, 6, 5, padding=2),
    nn.ReLU(),
    nn.AvgPool2d(2, stride=2),

    nn.Conv2d(6, 16, 5),
    nn.ReLU(),
    nn.AvgPool2d(2, stride=2),

    nn.Flatten(),

    nn.Linear(400, 120),
    nn.ReLU(),

    nn.Linear(120, 84),
    nn.ReLU(),

    nn.Linear(84, 10),
    nn.Softmax()

)

summary(net, (1, 28, 28), device = 'cpu')

```

در انتها نیز خروجی‌های هر لایه و تعداد پارامترها نمایش داده شده است.

Layer (type)	Output Shape	Param #
Conv2d-1	[-1, 6, 28, 28]	156
ReLU-2	[-1, 6, 28, 28]	0
AvgPool2d-3	[-1, 6, 14, 14]	0
Conv2d-4	[-1, 16, 10, 10]	2,416
ReLU-5	[-1, 16, 10, 10]	0
AvgPool2d-6	[-1, 16, 5, 5]	0
Flatten-7	[-1, 400]	0
Linear-8	[-1, 120]	48,120
ReLU-9	[-1, 120]	0
Linear-10	[-1, 84]	10,164
ReLU-11	[-1, 84]	0
Linear-12	[-1, 10]	850
Softmax-13	[-1, 10]	0
Total params: 61,706		
Trainable params: 61,706		
Non-trainable params: 0		
Input size (MB): 0.00		
Forward/backward pass size (MB): 0.11		
Params size (MB): 0.24		
Estimated Total Size (MB): 0.35		

برای آموزش مدل، تابع `train` که ۴ ورودی `dataloader`، مدل، تابع هزینه و بهینه‌ساز را دریافت می‌کند به صورت زیر نوشته شده است:

مدل به فاز `train` برده شده و به ازای هر `batch` از دیتای آموزشی، پیش‌بینی مدل و مقدار `loss` بر اساس آن پیش‌بینی محاسبه می‌شود. سپس این مقدار `loss` به شبکه `backpropagate` می‌شود.

به ازای هر `batch` ۱۰۰ (هر `batch` برابر با ۱۲۸ بود)، گزارشی از مقدار `loss` چاپ می‌شود.

```
def train(dataloader, model, loss_fn, optimizer):

    model.train();

    size = len(dataloader.dataset)

    for batch, (X, y) in enumerate(dataloader):

        pred = model(X)
        loss = loss_fn(pred, y)

        optimizer.zero_grad()
        loss.backward()
        optimizer.step()

        if batch % 100 == 0:
            loss, current = loss.item(), batch * len(X)
            print(f"loss: {loss:>7f} [{current:>5d}/{size:>5d}]")
```

برای بخش تست، تابع `test` با ورودی‌های `data_loader` و مدل به صورت زیر نوشته شده است:

مدل به فاز `eval` برده شده و پیش‌بینی مدل به ازای داده‌های ورودی محاسبه می‌شود. سپس مقدار `loss` و `accuracy` محاسبه شده است.

```
def test(dataloader, model):

    model.eval();

    size = len(dataloader.dataset)
    test_loss, correct = 0, 0
    with torch.no_grad():
        for X, y in dataloader:

            pred = model(X)
            # print(pred.shape)
            test_loss += criterion(pred, y).item()
            correct += (pred.argmax(1) == y).type(torch.float).sum().item()
    test_loss /= size
    correct /= size
    # print(f"Test Error: \n Accuracy: {(100*correct):>0.1f}%, Avg loss: {test_loss:>8f} \n")
    return 100*correct
```

به ازای ۵۰ ایپاک، تابع تست با پارامترهای تعریف شده فراخوانی شده و در نهایت پس از آموزش مدل، تابع تست با دیتای تست فراخوانی می‌شود. که خروجی برابر با ۹۸.۸۳ (بیش از ۹۷ درصد) دقت بر روی داده‌های تست است.

```
epochs = 50

for t in range(epochs):
    print(f"Epoch {t+1}\n-----")
    print(train(train_loader, net, criterion, optimizer))

print(test(test_loader, net))

print("Done!")
```

```
Epoch 50
-----
loss: -0.991907 [ 0/60000]
loss: -0.984641 [12800/60000]
loss: -1.000000 [25600/60000]
loss: -0.992186 [38400/60000]
loss: -1.000000 [51200/60000]
None
98.83999999999999
Done!
```

برای بخش Interpretation:

ابتدا resnet 50 لود شده است. سپس اسم کلاس‌ها (کلاس‌های دیتاست ImageNet که resnet بر روی آن train شده) از فایل txt ای شامل نام آن‌ها خوانده شده است.

```
import pprint
import requests
import torchvision
from torchvision.models import resnet50, ResNet50_Weights

resnet = resnet50(weights=ResNet50_Weights.IMAGENET1K_V2) # Your code goes here.
print(ResNet50_Weights.IMAGENET1K_V2)
class_names = requests.get("https://raw.githubusercontent.com/pytorch/hub/master/imagenet_classes.txt").text
class_names = str(class_names).split('\n')
print(class_names)
```

در بخش زیر، تصویر از گوگل درایو بارگذاری شده و سپس نمایش داده شده است.

```
from google.colab import drive
drive.mount("/content/drive")
im = Image.open('/content/drive/My Drive/DLAssignments/04/a-cat-and-a-dog.png')
```

Mounted at /content/drive

im

با توجه به نوت‌بوک، وزن‌های لایه‌ی conv1 از Resnet را به دست آورده‌ایم.

```
kernels = resnet.conv1.weight.detach().clone() # Your code goes here.
```

در بخش زیر، ۴ لایه اول تا چهارم استخراج شده است:

```
feature_extractor = IntermediateLayerGetter(resnet, {'layer1': 'layer1', 'layer2': 'layer2', 'layer3': 'layer3', 'layer4': 'layer4'})
```

در این بخش وزن‌ها و بایاس لایه‌ی fully connected به دست آمده:

```
weights = resnet.fc.weight.detach().clone() # Your code goes here.  
biases = resnet.fc.bias.detach().clone() # Your code goes here.
```

در بخش زیر ابتدا X را reshape می‌کنیم تا بتوانیم در W (ماتریس وزن‌ها) ضرب کنیم.

```
X = torch.reshape(X, (2048, 12*16))  
R = torch.matmul(W,X) # Your code goes here.  
R = torch.reshape(R, (1000,1,12,16))
```

در این بخش، خروجی کانولوشنی لایه آخر که در ابعاد $12 * 16$ است را به $360 * 500$ (سایز تصویر اصلی) resize می‌کنیم که روی تصویر اصلی قرار دهیم تا بدانیم خروجی لایه آخر چه اطلاعاتی به ما می‌دهد.

```
R = F.interpolate(R, [360,500], mode='bilinear', align_corners=True)
```

بخش آخر نوت‌بوک (Masking) با توجه به برداشت زیر نوشته شده است:

در این بخش تصویر با ابعاد $360 * 500$ را گرفته، و مربع‌های مشکی با ابعاد $32 * 32$ را بر روی آن می‌لغزانیم به طوری که هم‌پوشانی نداشته باشند. سپس تصاویر به دست آمده را بررسی می‌کنیم تا متوجه شویم سیاه شدن کدام بخش از تصویر تاثیر بیشتری بر خروجی دارد. یا به عبارتی مدل به کدام بخش توجه بیشتری داشته است.

مقدار rectCount همان تعداد تصاویر به دست آمده از این عمل است که برابر با ۱۹۲ است. اما به دلیل مشکل ram در colab کد با تعداد کمتری اجرا شده است.

و images یک آرایه‌ی نامپای به تعداد rectCount و تصاویر رنگی با عمق ۳ و سایز ۳۶۰ * ۵۰۰ می‌باشد.

در حلقه for، هر بار عکس خوانده می‌شود. این کار به این علت است که اگر خارج از loop تصویر لود شود، هر بار با اعمال ماسک جدید، ماسک قبلی نیز بر روی تصویر باقی می‌ماند. پس از خواندن عکس و اعمال ماسک، آن را تبدیل به آرایه نامپای می‌کنیم و در images[index] قرار می‌دهیم.

زمانی که تصویر به آرایه نامپای تبدیل شده است، شکل ذخیره‌سازی به این صورت است که ابتدا طول، عرض و سپس تعداد channel ها ذخیره شده است. در حالی که در شبکه ما ابتدا باید channel و سپس طول و عرض باشد. به همین دلیل از moveaxis استفاده می‌کنیم تا channel را جایجا کنیم.

سپس لیست images را به تنسور تبدیل کرده و بعد در batch قرار می‌دهیم. با استفاده از feature_extractor تمام لایه‌های resnet را استخراج کرده و در di قرار می‌دهیم. و وزن‌ها و بایاس‌های لایه fc آخر را درمی‌آوریم. سپس X لایه آخر را squeeze می‌کنیم (dimension را یکی کم می‌کنیم تا بتوانیم از حالت تنسور خارج کرده و در ادامه ضرب کنیم). وزن‌ها و بایاس‌ها را reshape کرده و ضرب می‌کنیم. در نهایت یک تنسور خواهیم داشت که بعد اول آن batch است (که اگر کامل اجرا می‌کردیم ۱۹۲ بود)، بعد دوم آن کلاس‌ها می‌باشد که ۱۰۰۰ کلاس داریم، بعد سوم و چهارم نیز طول و عرض خروجی لایه‌ی کانولوشنی است که بعداً آن را به طول و عرض عکس resize خواهیم کرد. چون فقط یک کلاس مشخص را نیاز داریم، یک بعدمان اضافی است که آن را حذف می‌کنیم. و فقط آیتم‌هایی که مقدار کلاس‌شان برابر با class_id ای که قبلاً مشخص کرده‌ایم را نگه می‌داریم. در اینصورت shape ما به صورت: Batch 1 طول و عرض عکس تغییر می‌کند. و برای حذف ۱، R را squeeze می‌کنیم. سپس میانگین می‌گیریم به این صورت که خروجی ۱۹۲ عکس را میانگین گرفته و heatmap درآورده و بر روی عکس اصلی نمایش می‌دهیم.


```

# Your code goes here.
from PIL import Image, ImageDraw

rectCount = 5 # should be 192 but i have memory overflow
images = np.zeros(shape=(rectCount,3,360, 500))

index = 0
for x in range(0,500,32):
    for y in range(0,360,32):
        if index >= rectCount : break
        im = Image.open('/content/drive/My Drive/DLAssignments/04/a-cat-and-a-dog.png')
        draw = ImageDraw.Draw(im)
        draw.rectangle(((x, y), (x+32, y+32))), fill="black")
        im = np.array(im)
        im = np.moveaxis(im, -1, 0)
        images[index] = np.array(im)
        index = index + 1

images = torch.tensor(images)

batch = images
di = feature_extractor(batch.float())

```

```

weights = resnet.fc.weight.detach().clone()
biases = resnet.fc.bias.detach().clone()
X = di['layer4'].squeeze() # To drop the batch dim.
W = weights.clone()
b = biases.clone()
X = torch.reshape(X, (rectCount,2048, 12*16))
R = torch.matmul(W,X) # Your code goes here.
R = torch.reshape(R,(rectCount,1000,1,12,16))
R = R[:,class_id:class_id+1,:,:,:]
R = R.squeeze()
R = torch.mean(R, 0)
logits = R.cpu().detach().numpy()
print(R.shape)
im = Image.open('/content/drive/My Drive/DLAssignments/04/a-cat-and-a-dog.png')
logits.shape

```